

(1)

Ο ΓΑΤΟΣ

Ιντα να 'χω παιδάτσι μου; Μ' αυτό το ψωφόγατο τα 'χω, γιατί άμεδα που είναι γατί αυτό παιδάτσι μου, αυτό 'ναι διαολόγατο. Σωστός ο αξ αποδώ θε μου συχώραμε. Θαρείς τσ' ο τρισκατάρατος τ' ατσιγγάει αξεπίτηδες να με πιλατεύει σα το Γιούδα που να μη το βρει ο χρόνος κακαχρονονάσει.

Τσαι δεν ντο φτάνουνε οι εζμίες που μου κάνει στο σπιτικό το τζαναμπέτικο μαθές, μόνε μου παένει τσαι στη Βοκολέα που 'χω τη ζούλα, πανάθεμάτο όντες Βρισκότανε, τσαι μου ρούφηξε παιδάτσι μου το γάλα από το μαστάρι της, με το συμπάθιο, που να του ρουφήξει η αβδέλα το γαίμα τσαι να το ξεράνει σα τ' απαξιμάδι θε μου.

Τσαι 'γω καμέχολο η κακομοίρα έκαμα ξόρτσα τσαι εξεμάτιouna μπάρε μου το ζωντανό θαρεμένη όντες τη μάτιασε μαθές ο γερό-Βγενικός που τόδε πρωτομηνιάτικα τσεάρμεγο.

Φοράει τσ' από λόγου του ο Βλοϊμένος αυτές τις κοντοβράτσες του, τσαι μου ξιπάει τη γαϊδάρα τσαι παραλιγουλάτσι να μ' αγκρεμοβολήσει στους ασπαλάθρους μαθές όνε δεν εβάστου καλά την καπιστρέα.

Του το'πα, που να του πει ο παπάς στ' αυτί, μα τσείνος μπάρε μου απέρα βρέσει. Από τόνα αυτί του μπαίνει τσ' από τ' άλλο βζένει παιδάτσι μου.

Μόνε ας μην αλαργάω τη γκουβέντα, ο διαολόγατος μαθές που να του'ρθει τρομάρα κακοψοφονάσει, μου μπαίνει μαθές τσαι στο κοτέτσι καταμεσής της νύχτας σα το δαίμονα το ριμάδι τσαι μου ξιπάζει τις πουλάδες τσ'αφτερουχάνε τσαι Βουρλίζουνε τα έρημα με τις φωνές τους, τσαι θαρείς τσαι μπήτσε η μαυροζουρίδα, που να τη φάει ο λύκος τσ' αυτή τσαι μη σώσει τσαι πατήσει το Βιός μου.

Παένει τσαι στη Βοκολέα το δαιμονισμένο ο νυχτοπερπάτης σαν το φουστάτο τσαι μου ξιπάει τη γαϊδάρα, το φταμηνίτικο, κατσή του ώρα ο σπιθόλιοντας. Ω, που να το βρω ξερό κανένα αξημέρωμα, Αγιε μου Χαράλαμπε, με τη βαρυγκόμια που μου δίνει το ψοφίμι, α, που δε το πιάνει ψόφος γατί δε το νταγιαντάω πλέα.

Μόνε πού θα μου πάει το άτιμο ζωντανό; Θα του ρίξω φόλα το αφορισμένου, να, μα τον Αγιο Χαράλαμπο, τσαι να το βρω τέζα την άλλη μέρα ανασκελωμένο σα το Χριστό στο σταυρό θε μου συγχώραμε.

Απουλές μαθές τσαι τι θαρείς μού 'κανε το τρισκατάρατο, συφορά να τούρθει που να μη σώσει όντες εβρισκότανε; Αγώ μαθές παιδάτσι μου ανάβω το καντήλι κάθε Σάββατο σα χριστιανή τσ' όντε ο παπα-Βαγγέλης αχτυπά τη γκαμπάνα για ασερινό. Τσ' αψές το βράδυ αργά πλέα πού λουφάξανε τσαι πλαντάξανε ούλα τα ζωντανά της γης, ανοίγω τα μάτια μου μαθές τσαι τι να δω; Η καντήλα που πολιώρα την άναψα, ήτανε ολόσβιστη ήμαρτον Παναγία μου. Ξανατηράω τσ' από κοντά-κοντά τσαι μήτε φτιτίλι μήτε καντηλήθρα τσαι μήτε λάδι γλέπω.

Χριστός τσαι Παναγιά είπα τσ'ασταυροκοπήθηκα, συφορά που με βρήτσε την έρμη. Ο σατανάς το κάνει για να με παιδεύει ως τα να μου πάρει τη ψυσή μου μαθές. Που, που, Μυρτιδιωτισσά μου βάλε το σέρι σου τσ'αγώ να σουρθώ κολοσυρτή από τη μεγάλη βόλτα μέχρι τη χάρη σου Παναζία μου.

Τσαι άψαχουλευτα-άψαχουλευτα αβρήκα λάδι τσαι φτιτίλι τσαι μπαμπακούλι, καντηλήθρα μαθές τσαι το ξάναψα η έρμη. Τσ' έχω τσ' αυτά τα θριτικά και τους ροματουσμούς μαθές απαδά τσαι δεν αμπορώ η δόλια να πολυστρίβω.

Εκανα τσαι άλλη μια βόλτα απουλές τον σταυρό μου, Ισούς Χριστός νικά τσαι όλα τα κακά σκορπά, είπα. Τσ' απέα έπεσα μαθές τσαι ατσοιμήθηκα ανακούρκουδα τσαι μπαμπουλώθηκα ως τη κορφή να μη γλέπω τίοτα μήτε να'κουω τίοτις.

Τσ' απουλές παιδάτσι μου το πρωϊ-πρωϊ χαράγματα αξύπνησα όντες αλαλούνε οι κοκόροι τσαι άμπως ανακλανίστηκα σται τσεφτόμουνα να πάω στην ακκλησιά, μαθές τηράω κατά τα 'κονίσματα τσαι τι γλέπω; τη γκαντήλα θεός φυλάξει τσαι πάλι σβιστή τσαι λαχριομένη θε μου συγχώραμε. Τσαι ετσά που εμυρολόγα η κακομοίρα μονασή τσ' απομονασή τι συφορά που με'αβρήτσε τσαι τι κακό έκαμα η άμοιρη τσαι με τιμωρεύει ο θεός, μεγάλη χάρη του θε μου, σα ντι θαρείς αγλέπω; Ξεπροβαίνει στο ακατώφλι ο τρισκατάρατος ο γάτος, που να τότε ταράξει το γλυτσι του, με το μαυρομουσουδι του γεμάτο λάδια θε μου ξενήστευε, τσαι μου ξερογλυφότανε τσ'όλας. Που να το αγγλύψουνε τα στυλία τσ'αγγλυφισμούς να μην έχουνε.

Παναθεμάτο για ζωντανό. Μαύρη η ώρα που μου το στείλανε από την Πλατιανάμμο κακοχρονονάχουνε τσ' αυτοί ετσει δια πέρα, που να σηκωθούνε τα ξοπάρματα από το γενισκάρι αβαγγελίστρα μου τσαι να τους μαζώξουνε ούλους συγκούρβουλους που μου αστείλανε το σατανά θε μου συγχώραμε τσαι που θαρώ πως τσ' απο δαύτους θα'ναι.

Αγιε μου Ταξιάρχη έλα τσαι πάρτονε τσαι δεν ανταγιαντάω πλέα. Που να τουρθεί τρομάρα του κατσή ώρα του που μου πρίσκοσε τα τσιέρια, που να τότε πρισκόσουνε οι μπουμπούροι θε μου, τσαι να το κολοσέρνουνε απο τα Κοντοσταβλια όσα με τα Κλημάτσια τσ' από την Παναγιά Δέσποινα ως τον Αι-ζάννη, προστυνώ τη χάρη τους, τσαι να πάει στον μπνιμό του.

Τσαι είπα η καψερή μαθές να του αδώσω μία με το γκόπανο πάνω στη καυκάλα του τσαι να τ' αφήσω σέκο που μου μαγάρισε τη καντήλα, οσά να το φάει, τσ' απέ 'πα, μέρα π'αξημερώνε άστο να πάει στο δαίμονα τσ' αμαρτεύω.

Μα αμεδά τσαι θαρείς μπάρε μου που θα σου απεράσει, τσαι κολάζομαι, εσένα που να σε περάσουνε, Αγιε μου Χαράλαμπε, στη σακοράφα άμπως περνούν τα σύκα σε τσαπέλες τσαι να άκρεμάσουνε ζα να σε φαν' οι σφίτζες. Του διαόλου το κουμάσι το ξενομπασάρικο.

Αμή αμεδά μπάρε μου που θα μου την αγλυτώσεις τσ' αυτή τη Βολέα που να σε πιάσει ανεμοπύρωμα τσαι να καείς σα το τσεράτσι της Λαμπρής κακοχρονονάσεις τσαι μαυρονάχεις κατσιοράτο. Αμή θα σου ασκαρώσω μαθές εγώ μια κασκαρίκα επαδά. Τσαι τώρα δα μάλιστα τσαι να μετράεις μπόσα αμπίδια μπάζει ο σάκος που να σου'ρθει συφορά που μου μαγάρισες τα κονίσματα, α, που να σου'ρθει κόλπος Παναγία μου.

Τσ' απαδά σου το' χω τσ' από τσα σου το' χω τ' αρπάχνω μαθές από το σβερτσι τσαι το κολοσέρνω απο λές στο ακατώφλι της απόρτας τσαι αρσενεύω. "Απο δωναέ μου' κανες μπασία, που να σου μπει ο διάολος μέσα σου τσαι να μη σου βγαίνει, τσαι μου μπήτσες μέσα, που να μην έσωνες να μπεις. Τσαι να τσαι μια στα κολομέρια σου ζα να μη το ματακάνεις άλλη Βολέα του διαόλου νοικοτσύρης. Τσαι μη μου αντριπηδάς κακόμοιρο σα το μπουκακά μόνε άκου τι σου λέω. Τσ' απο φτούδα μου αμπήτηξες σα τον απετάλαγα, ριμαδιασμένο, στη γκαρέκλα πάνω λυσσάρικο, που να σε πιάσει λύσσα. Τσαι να στ' άλλη μια μπάρε μου τσαι άλλη Βολέα να μη το μετακάμεις. Τσαι σκάσε τσαι πλάνταξε με τα διαούργια σου που να σου πλαντάξει το σηκώτι τσ' ακόμα δεν αρσένεψα.

(3)

Τσ'απο απαδαέ μου ασαλτάρησες στο τραπέζι τσαι μου το μαγάρισες, μαγαρισμένο ξόμπαρμα, με τα μαυρομποδά σου που ακουμπάω το ψωμί τσαι τρώω που να σε πιάσει ψώρα τσαι κασίδα. Τσαι όρσε τσ' άλλη μαθές τσαι μη με ατσακουρνάεις τσαι μου ξέστησες τσαι την μποδέα ζουρλοπαντιέρικο. Τσ'από το τσεφαλοτράπεζο τσ' όλας από απαδά κατσόρατο, μου απήδηξες σα τους σαλταδώρους στην πινακοτή τσαι ακρεμάστητες σα τις ανουχτερίδες τσαι δεν εγκρεμοβολίστης παναθεμά σου να πας στο δαίμονα τρομάρα να σου'ρθει.

Τσαι μη μου αντριπηδάς σαν αμπειτάλαγας γιατί δεν ετέλεψα μαθές ακόμη. Τσαι ύστερις μου εκολόκατσες που να κάτσει η μύγα πάνω σου τσαι το σκουλίτσι, εδωνά ε για να ανέβεις που να σε ανεβάσουνε τα κοράτσα στα μεσούρανα τσαι να σε αξαπολήσουνε στις Αγίας Μόνης το βουνό, μεγάλη χάρη της, να γίνεις σίλια κομμάτια Παναγία μου, ανέβητσες λέω στο ράφι επαδά. Τσαι να τσ' άλλη μια να μη το μετακάνεις άλλη Βολέα ψοφίμι.

Τσαι πάψε να σκλαΐζεις που να σε πιάσει μούγκα. Τσ' από επα ε μου καλοσιριανήσες ώσαμε τσίδια ε στη καντήλα πανάθεμα την ώρα τσαι τη στιγμή π'αγεννιώσουνα μαγαρισμένο ξόμπλημα. Ρούφηξες το λάδι τσαι την καντηλήθρα τσαι μου νομπλήστησες που να σου ρουφήξουνε οι αβδέλες το γαίμα, που να μη σε βρει ο χρόνος αχρόνιαστο που σου μπήτσε ο τρισκατάρατος μέσα σου τσαι σε κουμαντάρει δαιμονιασμένο αζωντανό, παναθεμά σου.

Ξορτσισμένο νάσαι με το απήγανο κατσή σου μέρα. Τσαι φάε τσαι τις τελευταίες τις ξυλίες λαντουριστές, που πόνεσε τσαι το σέρι μου που'χω τσαι τα μαύρ' αθριτικά, που να σου δώσει η γιότσα, τσ'απο τώρα τσαι πέρα κοψώχρονο διαδλου κάλιτσα το γιόμα σου μαθές θα είναι τα αμελέτητα. Κακός τσαιρός τους τσαι δαύτα. Τσ' έσε χάρη μαθές Τσιριακάτικα μπου 'ναι ειδεμή θα σ'ατσουβάλιαζα κακόμοιρο τσαι θα σε φούντερνα στου Κατσαρά τ' αυλάτσι τζαναμπέτικο πλάσμα, να σε φαν' τα ψάρια τσαι οι ασβέρνες κακοχρονονάχουνε τσ'αυτές.

Τσ' από λόγου σου μαθές δεν απήγα τσαι στη ακκλησία που αμεσημέριασε πλέα αξιοπαρμένο δαίμονα που νε σε πιάσουνε οι μεσημερίατες, Αγιε μου Χαράλαμπε, τσαι να σε στείλουνε στο μπίσω ήλιο να ησυχάσω πλέα η κακομοίρα, τσ'ήμαρτον θε μου τσαι κολάστηκα πάλι σήμερις τσαι Τσιριακάτικα τσιόλας".